

" মৰমৰ সন্তানসকল – ধৈৰ্য ধৰা এতিয়া তোমালোকৰ দুখৰ দিন পুৰা হ'ল, সুখৰ দিন আহি আছে, নিশ্চয় বুদ্ধিৰ সন্তানসকলৰ অৱস্থা ধৈৰ্যশীল হৈ থাকে "

প্ৰশ্ন: কোনো পৰিস্থিতিতে যাতে উদাসীনতা নাহে তাৰ সহজ বিধি কি?

উত্তৰ: * উত্তৰ :- ব্ৰহ্মা বাবাৰ উদাহৰণ সদায় সন্মুখত ৰাখিবা। ইমান বিলাক সন্তানৰ পিতা হয়, কোনোবা যদি সুসন্তান আকৌ কোনোবা কুসন্তান, কোনোৱে সেৱা কৰে, কোনোৱে আকৌ অহিত কৰে, তথাপিও বাবা কেতিয়াও উদাসীন নহয়, ভয় নাথায়, তেন্তে তোমালোক সন্তানসকলে কিয় উদাস হৈ যোৱা? তোমালোকেতো কোনো পৰিস্থিতিতে উদাস হ'ব নালাগে।

গীত: ধৈৰ্য ধৰা মন ... (ধীৰজ ধৰ মনোৱা ...)

ওঁম শান্তি। ধৈৰ্য ধৰা মন বুলি মনুষ্যক কোৱা নহয়। মন-বুদ্ধি আত্মাত থাকে। এনেকৈ আত্মাক কোৱা হয়। আত্মাক পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ বাহিৰে আন কোনেও ক'ব নোৱাৰে যে ধৈৰ্য ধৰা কিয়নো অধীৰ জনকে ধৈৰ্য দিয়া হয়। যদি ঈশ্বৰ সৰ্বব্যাপী হয় তেন্তে তেওঁক অধীৰ বুলি ক'ব নোৱাৰি। সকলো মনুষ্যই এতিয়া অধীৰ, দুখী সেইবাবে ধৈৰ্য দিবলৈ, সুখ দিবলৈ পিতা আহিছে। তেওঁ কয় - এতিয়া ধৈৰ্য ধৰা। পিতাৰ মহাবাক্য কেৱল তোমালোকৰ বাবে নহয়, বাস্তৱত গোটেই দুনিয়াৰ কাৰণে। গোটেই দুনিয়াই ক্ৰমান্বয়ে শুনি থাকিব। যিয়ে শুনিব তেওঁ আহি থাকিব। সকলোৰে সংগতি দাতা, দুখ-হতা এজন পিতাই হয়। এইখন হৈছেই দুখৰ দুনিয়া। সন্তানসকলে বুজি পায় যে এতিয়া আমাৰ মুক্তি জীৱনমুক্তিৰ দিন বা কলিয়ুগী পতিত দুনিয়াৰ পৰা অব্যাহতি পোৱাৰ দিন। তোমালোকৰ বুদ্ধিত এই কথাবোৰ আছে, সেয়াও পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি। সকলোৰে এইখিনি ধৈৰ্য নাই যে এতিয়া আমি এই দুখৰ দুনিয়াৰ পৰা অব্যাহতি লৈ নিজৰ সুখধামলৈ যাম। তোমালোক সন্তানসকলৰো স্থায়ী নিশ্চয় থাকিব লাগে। আমাৰ সুখৰ দিন এতিয়া আহি আছে, যদিহে শ্ৰীমতত চলি থকা তেতিয়াহে। ইয়াত আশীৰ্বাদ বা কৃপাৰ কথা নাই। পিতাই বহি পঢ়ায়, সহজ স্বৰাজ্য যোগ শিকায়। পঢ়াক নলেজ (জ্ঞান) বুলিও কোৱা হয়। তোমালোক সন্তানসকলক শ্ৰেষ্ঠ মত দি আছে। প্ৰথমতেতো অটল নিশ্চয় থাকিব লাগিব, তেতিয়া কেতিয়াও সেয়া তল ওপৰ হ'ব নোৱাৰে। এনেকৈ গায়ন কৰে – বিচাৰি আছিলো সিপাৰে ব্ৰহ্মত থকা জনক, তেওঁক পাই গ'লো তেন্তে বাকী আৰু কি লাগে। এইটো নিশ্চয় আছে - সেই পিতাৰ পৰা স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰো। গতিকে প্ৰথমতেই ধৈৰ্য স্থায়ী ভাবে পোৱা যায়। এয়া হৈছে অবিনাশী ধৈৰ্য। এইটো নিশ্চিত যে আমি শ্ৰীমতত শ্ৰেষ্ঠতকৈ শ্ৰেষ্ঠ, শ্ৰেষ্ঠাচাৰী ৰাজ্য-ভাগ্য স্থাপনা কৰি আছো, কোনো যুদ্ধ-বিগ্ৰহ নকৰাকৈয়ে। তেন্তে উদাস হোৱাৰ কি দৰকাৰ। যদিও ঘৰত 10-12 টা সন্তান আছে, বাবাক চোৱা, হাজাৰ-লাখ সন্তান আছে। কিছুমান সন্তানে উপদ্ৰৱ কৰে। কোনোবা সুসন্তান কোনোবা কুসন্তান, কোনোবাই সেৱা কৰে, কোনোবাই অহিত কৰে। সেইবাবে বাবাই জানো কেতিয়াও ভয় খায়? গতিকে সন্তানসকলেও ভয় খাব নালাগে। গৃহস্থ ব্যৱহাৰতো থাকিব লাগে। এফালে হৈছে হঠযোগ কৰ্ম সন্যাস। তোমালোকৰ হৈছে বেহদৰ সন্যাস। এয়া হৈছে ৰাজযোগ। তোমালোকে গৃহস্থ ব্যৱহাৰত থাকি পিতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে। বহুত সহজ হয়। এতিয়াটো নিজৰ সুখধামৰ গছ-বিৰিখ দেখিবলৈ পোৱা গৈছে। সাক্ষাৎকাৰ হওক বা নহওক দৃশ্যমান আৰু অদৃশ্যমানক বুদ্ধিৰে জানা। পুৰুষাৰ্থ কৰা হয় ভৱিষ্যত স্ব-ৰাজধানীৰ কাৰণে। লক্ষ্য-উদ্দেশ্য সন্মুখত আছে নহয় জানো। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ চিত্ৰ দেখি আছা নহয়। এনেকুৱা নহয় যে আমি সাক্ষাৎকাৰ হ'লেহে মানিম। এয়াটো বুদ্ধিৰে বুজাৰ কথা। এই দুচকুৰে চিত্ৰ দেখি আছা নহয় জানো। এই দুচকুৰেও তথাপিও এয়াই দেখিবা। ৰাজযোগ হয়, নহয় জানো। বুদ্ধিয়ে কয় যথাযথ চিত্ৰ ৰখা আছে তেন্তে আকৌ সাক্ষাৎকাৰ কিয় কৰাব? শ্ৰীকৃষ্ণ সত্যযুগৰ মালিক হয়। শিৱ হৈছে পৰমধামৰ নিবাসী। তোমালোক লক্ষ্মী-নাৰায়ণ হ'ব পাৰা, এয়া হৈছে তোমালোকৰ লক্ষ্য-উদ্দেশ্য। গতিকে আইনাত চোৱা যে সেই দৈৱীগুণ আমাৰ মাজত কিমানখিনি আহিছে? পিতাই ধৈৰ্যতো বহুত ভাল দিয়ে।

এতিয়া পঢ়িব লাগে। ৰাজত্বৰ বাবে জ্ঞান লাগে। সেয়া পিতাই দি আছে। আই চি এচ (Indian Civil Service) সকলৰ সকলোতকৈ বেছি নিচা থাকে - আমি ডাঙৰতকৈ ডাঙৰ অফিচাৰ হ'ম। এনেয়েতো বেপাৰতো কৌটি পতি হৈ যায়। বাবাই আকৌ তোমালোকক এইটো ধান্দা শিকাইছে - বিনিময়ৰ (bartering), তোমালোকে পিতাক কড়ি (মূল্যহীন বস্তু) দিয়া তাৰ বিনিময়ত 21 জন্মৰ বাবে বাবাই তোমালোকক স্বৰ্গৰ মালিক বনাই দিয়ে। এয়া ব্যৱসায়ো হয় আৰু পঢ়াও হয়। কেৱল ব্যৱসায়ৰে কাম নহয়, বিশ্বৰ বুৰঞ্জী-ভূগোলৰো জ্ঞান নালাগিব জানো। স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰীও হ'ব লাগে। যিমনেই

পঢ়িবা সিমানৈ উচ্চ পদ পাবা। স্বৰ্গৰ মালিকতো প্ৰজা, লগুৱা-লিকটো সকলো হ'ব। এতিয়াও সকলোৱে নকয় জানো – ভাৰত আমাৰ দেশ হয়। কিন্তু ৰজা আৰু প্ৰজাৰ মাজততো বহুত পাৰ্থক্য আছে। পিতাই কয় যিমান সম্ভৱ – উচ্চতকৈ উচ্চ পদ লোৱা, মাতা-পিতাৰ সমান পুৰুষাৰ্থ কৰা। বুজি পোৱা যায় সকলোৱেতো সিংহাসনত নবহে। তথাপিও ৰেচ (দৌৰ) লগাবলগীয়া হয়। পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰিহে ৰাজত্ব পাব। যাৰ যিমান পুৰুষাৰ্থ কল্পৰ আগৰ দৰে, বাবাই সেয়া সাক্ষী হৈ চাই থাকে। আকৌ কাৰোৱাৰ পুৰুষাৰ্থ ঠাণ্ডা হোৱা দেখিলে তেতিয়া তীব্ৰ কৰি তোলা হয়। তোমালোকৰতো পুৰুষাৰ্থ বহুত ঠাণ্ডা দেখা গৈছে। তোমালোকৰ মমত্ব আছে। নিমিত্ত কৰালে তেন্তে আকৌ মোহ কিয়? তোমালোকে শ্ৰীমতত চলা। সোধে – বাবা, ঘৰ সজাওনে? হয়, কিয় নাসাজিবা, লাগিলে আৰামেৰে বহা। বাকী এই ছিঃ ছিঃ দুনিয়াৰ অলপ দিনহে আছে, আৰাম কৰা, সন্তানৰ বিবাহ কৰোৱা। পিতাই কোনো পইচা নলয়। তেওঁ হৈছে দাতা। শিৱবাবাই এই সময়ত সন্তানসকল থাকিব কাৰণে এই ঘৰ সজাইছে। নিজে থাকিবলৈতো এই শৰীৰক নিমিত্ত বনাইছে, জীৱ আত্মাসকলক থাকিবলৈ নিশ্চয় ঘৰ লাগে। সেয়েহে তোমালোক সন্তানসকলৰ বাবে সজাই আছে। বাবাও এই ঘৰত বহি আছে নহয় জানো। এয়া তোমালোকে জানা – আমাৰ তেওঁ হৈছে আত্মাৰ পিতা আৰু এয়া হৈছে শৰীৰৰ পিতা। তোমালোকক তুলি (adopt) লৈছে। তোমালোক মোৰ সন্তান। মম্মা-বাবা বুলি কোৱা নহয় জানো, ইয়াকে তুলি লোৱা বুলি কোৱা হয়। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ ইমান সন্তান আছে গতিকে নিশ্চয় তুলি লোৱা সন্তানেই হ'ব। তোমালোক সন্তানসকলক তুলি লয়। সৰস্বতীও জীয়ৰী হয়। এয়া হৈছে বুজিবলগীয়া অতি গুঢ় কথা। গীতা ভাগৱত আদিতো তোমালোকেও পঢ়িছা, এই বাবায়ো পঢ়িছে। কিন্তু এতিয়াতো শ্ৰীমত পোৱা হৈছে, ড্ৰামা অনুসৰি। যি ক'লে সেয়া ড্ৰামা অনুসৰি ক'লে। তাত নিশ্চয় কল্যাণেই হ'ব। লোকচান হলেও, তাতো কল্যাণেই আছে। সকলো কথাতে কল্যাণ আছে। শিৱবাবা হৈছেই কল্যাণকাৰী। তেওঁৰ মত শ্ৰেষ্ঠ। যদি পিতাৰ মতৰ ওপৰত কোনো সংশয় থাকে তেন্তে শ্ৰীমতত নচলি নিজৰ মতত চলে, এনে কৰিলে ঠগ খাব। তেতিয়া শিৱবাবাই কি কৰিব? খোজে প্ৰতি তেওঁৰ ৰায় ল'ব লাগে। সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ পথ প্ৰদৰ্শক জন বহি আছে নহয় জানো। বহুত সন্তানে এই কথাটো পাহৰি যায় কাৰণ যোগত নাথাকে। যোগ অথবা স্মৰণকে যাত্ৰা বুলি কোৱা হয়। স্মৰণ নকৰা যদি বুজিব লাগিব যে ৰেষ্ট (জিৰণি) লৈ আছে। যাত্ৰাত গৈ কোনোবাই ৰেষ্ট লয়। তোমালোকেও যদি ৰেষ্ট লোৱা, স্মৃতিত নাথাকা তেন্তে বিকৰ্মও বিনাশ নহ'ব আৰু আগবাঢ়িও যাব নোৱাৰিবা। স্মৃতিত নাথাকিলে সমীপত নাযায়। আত্মা ভাগৰি পৰে। পিতাক পাহৰি যায়। পিতাই কয় – তোমালোক যাত্ৰাত গৈ আছা। ৰাতিটো তোমালোকে ৰেষ্ট লোৱাই। এনেকুৱা নহয় যে ৰাতি তোমালোক নিদ্ৰাৰত হৈ থাকিলেও যাত্ৰাত থাকা। নহয়, সেয়া হৈছে ৰেষ্ট। যেতিয়া সাৰ পোৱা তেতিয়া যাত্ৰাত থাকা। নিদ্ৰাৰত অৱস্থাত কোনো বিকৰ্ম বিনাশ নহয়। অৱশ্যে হয়, অন্য কোনো বিকৰ্ম নহয়। গতিকে পিতাই সকলো কথা বুজাই দিয়ে কিন্তু কোনোবাই ধাৰণা কৰিলেহে। বহুত পইন্ট শুনাই থাকে। বেৰিষ্টাৰীৰ পইন্ট তেতিয়া বুদ্ধিত আহে যেতিয়া তেওঁ বেৰিষ্টাৰী পঢ়ে। ডাক্তৰ বা ইঞ্জিনিয়াৰিং পঢ়িলে তেতিয়া তেওঁ ডাক্তৰ বা ইঞ্জিনিয়াৰ আদি হৈ যায়। যিয়ে যেনেকুৱা ক'চ (পাঠ্যক্ৰম) কৰে তেনেকুৱা হয়।

ইয়াততো এটাই ক'চ। আগবাঢ়ি গৈ থাকা, তোমালোকৰ শিৰত জন্ম-জন্মান্তৰৰ পাপৰ বোজা আছে। সেয়া বিনাশ কৰাৰ উপায় এটাই – পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। নহ'লে পথভ্ৰষ্ট হৈ যাব। মালা বনাই থোৱা আছে। ৭ ৰত্নৰো গায়ন আছে। এয়া ক'ৰ পৰা আহিল, কোনো মনুষ্যই নাজানে। ৪ (আঠ) ৰত্ন আছে যিসকল ৰুদ্ৰ মালাৰ দানা হয়। গতিকে পুৰুষাৰ্থ ভালকৈ কৰিব লাগে। বিদ্যাৰ্থীয়ে ভালকৈ পঢ়িলে ৰেজিষ্টাৰৰ যোগেদি মাঁ-পিতাইও গম পায়। ইয়াত পিতাই শিক্ষক হয় গতিকে তেৱেঁ জানিব। তোমালোকে পিতাৰ ওচৰতে পঢ়া। ৰেজিষ্টাৰৰ কথাও তেৱেঁ জানে। তোমালোকেও নিজৰ ৰেজিষ্টাৰক বুজিব পাৰা – মোৰ মাজত কিমান গুণ আছে, মই আনক কিমানলৈকে নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি তোলা? ইমান শক্তি আছেনে যে কাৰোবাক সন্মুখত দেখিলে তেওঁক শৰীৰৰ বিষয়ে পাহৰাই দিওঁ? কোৱা হয় – সন্তানে সাহস কৰিলে খোদাই সহায় কৰে। পিতাই বহুত সহায় কৰে। তোমালোকেও যোগেৰে সহযোগ দিয়া। পিতাক লাগেই পৱিত্ৰতাৰ সহায়। গোটেই পতিত দুনিয়াক যোগবলৰে পাৱন বনাব লাগে। যিয়ে যিমানো যোগৰে সহায় কৰিব বাবা সিমানোই সুখী হ'ব। এয়া বাবাক সহায় কৰা হ'ল নে নিজৰ বাবে? তোমালোকে যিমানো পঢ়িবা সিমানো উচ্চ পদ পাবা। যিমানোই স্মৃতিত থাকিবা সিমানোই মোক পৱিত্ৰতাৰ সহায় কৰিবা। মই আহিছো পতিতক পাৱন কৰিবলৈ, পাৱন দুনিয়াৰ বাবে। পতিত আৰু পাৱন ইয়াতেই হয়। সেয়াতো হয়েই নিৰাকাৰী দুনিয়া। গীতো গায় – পতিত-পাৱন আহা। এইটো বুজি নাপায় যে পাৱন দুনিয়া বুলি কাক কোৱা হয়। সীতাক ৰাৱণৰ জেইলৰ পৰা, দুখৰ পৰা মুক্ত কৰিলে গতিকে সুখ লাগে। বাকীসকলে শান্তি বহুত পায় কিন্তু সুখ অলপ পায়। তোমালোকে সুখ বহুত পোৱা আৰু দুখো বহুত পোৱা। শেষৰ সময়ত যিসকল আত্মা আহে অলপ ভূমিকা পালন কৰি উভতি যায়। এটা-দুটা জন্মও লয়, অলপ সময়ৰ বাবে আহে আকৌ গুছি যায়। তোমালোকৰতো ৪৪ জন্মৰ কথা। তেওঁলোকৰ এটা-দুটা জন্মৰ কথা। তোমালোকে ৪৪ জন্মক জানা, চক্ৰক জনা বাবে চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হোৱা। তেওঁলোক জানো হ'ব পাৰিব। তেওঁলোকৰ বাবে এই জ্ঞান নহয়। এই জ্ঞান তোমালোকৰ বাবে, যিয়ে কল্পৰ আগতেও জ্ঞান

লৈছিল। এতিয়া তোমালোকে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। পুৰুষাৰ্থৰ সময় এতিয়া আৰু তোমালোকৰ বাবেই পুৰুষাৰ্থৰ কথা। দেৱী-দেৱতা ধৰ্ম হৈছে বহুত সুখ দিওঁতা, ইমান সুখ আৰু কোনেও দিব নোৱাৰে।

এয়া অনাদি ড্ৰামা বনাই থোৱা আছে। সকলোৱেতো মুখ্য ভাওৰীয়াৰ ভূমিকা পাব নোৱাৰে। বিভিন্ন ধৰণৰ মনুষ্য আছে। তাৰ ভিতৰতো ভাল বেয়া অনেক প্ৰকাৰৰ আছে। শ্ৰেষ্ঠতকৈ শ্ৰেষ্ঠ হৈছে দেৱী-দেৱতা। শ্ৰেষ্ঠ বুলি তেওঁলোককে কোৱা হয়। সেয়াতো সত্যযুগতে হয়। তেওঁলোকৰ চিত্ৰও আছে। কিন্তু তেওঁলোক কেনেকৈ হ'ল সেয়া নাজানে। কোনোবাই আকৌ কয় – কৃষ্ণ হাজিৰা হজুৰ হয় (সন্মুখত উপস্থিত আছে)। ভগৱানো হাজিৰা হজুৰ হয়। এই সকলোবোৰ কথা তোমালোক সন্তানসকলে বুজি পাইছা। এই লক্ষ্য-উদ্দেশ্য বহুত ভাল – বুজাবৰ বাবে। সকলোকে নিমন্ত্ৰণ নিশ্চয় দিব লাগে। বাতৰি কাকতৰ যোগেদি সকলোৱে নিমন্ত্ৰণ পাই আছে। এতিয়া বাকী সময় বহুত কম আছে। এতিয়ালৈকে সন্তানসকলে যাত্ৰা কৰি কৰি ভাগৰি গ'লে বহি যায়। মায়াৰ ধুমুহাক সহ্য কৰিব নোৱাৰে। যুদ্ধক্ষেত্ৰত মায়াইতো নিশ্চয় ধৰিব। শক্তিশালীহে যুদ্ধ কৰিব। জোৰেৰে ধুমুহা আহিব। আকৌ কয় – যেতিয়াৰ পৰা জ্ঞানত আহিছো তেতিয়াৰ পৰা বহুত বিধিনি আহিছে, ব্যৱসায়তো লোকচান হৈছে। বাবাই কয় এনেকৈ নাভাবিবা – জ্ঞানত অহা বাবে বিধিনি আহে। এয়াতো দুনিয়াত হৈয়ে থাকে, এইবোৰক ভয় কৰিব নালাগে। কেতিয়াবা শুক্ৰৰ দশা, কেতিয়াবা ৰাহুৰ দশা, কেতিয়াবা অন্য কিবা দশা বহি থাকে। আগবাঢ়ি গৈ গৈ পতন হৈ যায়। ৰাহুৰ দশা অতি কাঢ়া হয়। মায়াই থাই পেলায় তেতিয়া কুণ্ণসিত হৈ যায়। মায়াই চৰ লগায় একেবাৰে কলা মুখ কৰি দিয়ে। মায়াৰো জয় হয়। অকল সন্তানসকলৰে জয় হ'লেতো অতি সোনকালে ৰাজধানী স্থাপন হৈ যাব। ওস্তাদক পাহৰি গ'লে মায়াই চৰ মাৰি দিয়ে। এনেকুৱা আত্মিক প্ৰেমিকক প্ৰেমিকাই পাহৰি যায়, এয়াও আচৰিত কথা। ভাল বাবু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*** ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ :- ***

(1) যোগবলেৰে পতিত দুনিয়াক পাৱন কৰি তোলাত পিতাৰ সহায়কাৰী হ'ব লাগে। স্মৰণৰ যাত্ৰাত কেতিয়াও জিৰণি ল'ব নালাগে। এনেকুৱা স্মৃতিত থাকিব লাগে যাতে সন্মুখত থকাজনে নিজৰ শৰীৰকো পাহৰি যায়।

(2) শ্ৰীমতত কেতিয়াও সংশয় আনি নিজৰ মনমত চলাব নালাগে। প্ৰত্যেক কথাতে ৰায় লৈ তাতেই নিজৰ কল্যাণ আছে বুলি ভাবি চলিব লাগে।

বৰদান: নিজৰ সূক্ষ্ম শক্তিবোৰক স্থাপনাৰ কাৰ্যত লগাওঁতা মাষ্টৰ ৰচয়িতা হোৱা যেনেকৈ তোমালোকৰ ৰচনাক বিজ্ঞানে বিস্তাৰক সাৰত সমাহিত কৰি আছে, অতি সূক্ষ্ম আৰু শক্তিশালী বিনাশৰ সাধন তৈয়াৰ কৰি আছে তেনেকৈ তোমালোক মাষ্টৰ ৰচয়িতা হৈ নিজৰ সূক্ষ্ম শক্তিবোৰক স্থাপনাৰ কাৰ্যত লগোৱা। তোমালোকৰ ওচৰত সকলোতকৈ মহান শক্তি হৈছে – শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ শক্তি, শুভ বৃত্তিৰ শক্তি, স্নেহ আৰু সহযোগৰ দৃষ্টি। সেয়েহে এই সূক্ষ্ম শক্তিবোৰৰ দ্বাৰা নিজৰ বংশৱলীৰ আশাৰ দীপক জ্বলাই তেওঁলোকক লক্ষ্যত উপনীত কৰোৱা।

স্লোগান: * স্লো গা ন :- য ' ত স্বচ্ছতা আৰু মধুৰতা থাকে ত ' ত সেৱা ত সফলতা আছে ।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!